

Het Boek Daniël - Nummer Zevenendertig

Het herstellen van de oorspronkelijke waarheden: de droom van William Miller en de profetische herleving in de laatste dagen onthuld

Jeff Pippenger
2024-01-01

William Millers droom werd opgenomen in het boek *Early Writings*, en is derhalve onderworpen aan dezelfde profetische analyse en toepassing die verricht dient te worden door een student die ernaar streeft het Woord der waarheid recht te snijden. De droom is door de jaren heen vele malen gepresenteerd door *Future for America*, maar hier plaatsen wij hem binnen de studie van de „toename van kennis”, die werd ontsloten ten tijde van het einde in 1798. De droom behandelt de geschiedenis van de boodschap die de kennis vertegenwoordigde die was toegenomen. Hij illustreert een verband tussen de bewegingen van de boodschap van de eerste en de derde engel.

De droom van William Miller duidt zijn werk aan, en zijn werk werd voorafgebeeld door het werk van Mozes aan het begin van het oude Israël. De vervulling van Millers droom in de laatste dagen werd voorafgebeeld door het werk van Christus in de laatste dagen van het oude Israël. Het werk dat Christus aan het einde van het oude Israël volbracht, stelde het werk voor dat Christus in de laatste dagen van het geestelijke Israël volbrengt. In Millers droom wordt het werk dat in de laatste dagen wordt volbracht voorgesteld als uitgevoerd door de “Dirt Brush Man”. Het is van wezenlijk belang Millers droom te erkennen als een voorzegging van de vervulling van de *Midnight Cry* in de laatste dagen. Het is eveneens van wezenlijk belang te erkennen dat het werk van Christus voor het oude Israël in hun laatste dagen het werk van de “Dirt Brush Man” in Millers droom voorafbeeldde.

Een aspect van het werk van Christus dat belangrijk is om op te merken, is dat Hij niet alleen de begraven waarheden uit de tijd van Mozes heeft ontzegd, maar dat Christus tegelijkertijd die oorspronkelijke waarheden heeft vergroot. Daarmee stelde Hij een voorbeeld dat, wanneer Gods volk in de laatste dagen Millers droom vervult, de waarheden die door het werk van Miller zijn vastgesteld, zullen worden uitgebreid voorbij hun oorspronkelijke begrip.

“In de tijd van de Heiland hadden de Joden de kostbare juwelen van de waarheid zó overdekt met het puin van overlevering en fabel, dat het onmogelijk was het ware van het valse te onderscheiden. De Heiland kwam om het puin van bijgeloof en lang gekoesterde dwalingen weg te ruimen en de juwelen van Gods woord in het kader van de waarheid te zetten. Wat zou de Heiland doen als Hij nu tot ons zou komen zoals Hij tot de Joden kwam? Hij zou een soortgelijk werk moeten verrichten door het puin van overlevering en ceremonie weg te ruimen. De Joden werden zeer verontrust toen Hij dit werk deed. Zij hadden de oorspronkelijke waarheid van God uit het oog verloren, maar Christus bracht haar opnieuw in het zicht. Het is ons werk de kostbare waarheden van God te bevrijden van bijgeloof en dwaling. Wat een werk is ons in het evangelie toevertrouwd!” *Review and Herald*, 4 juni 1889.

Vandaag verricht de man met de vuilborstel (Christus) „een gelijksoortig werk in het wegruimen van het puin van overlevering en ceremonie” als de Leeuw uit de stam van Juda (Christus) verrichtte in de tijd van de Joden. In Millers droom raakten de kostbare juwelen van de waarheid, die volmaakt geordend waren in de kist van Gods woord, bedekt met puin en valse juwelen. Deze juwelen moesten uit het puin tevoorschijn worden gebracht en teruggeplaatst worden in de grotere kist van Gods Woord gedurende de periode van de Middernachtsroep van de laatste dagen, want het was toen Miller de herstelde juwelen in de grotere kist aanschouwde, dat hij „opsporing van louter vreugde, en die uitroep wekte” hem. Millers droom vond plaats in 1847, drie jaar na de Middernachtsroep van de eerste engel, zodat zijn ontwaken in de droom de Middernachtsroep van de laatste dagen is. Die Middernachtsroep wordt verkondigd door de twee getuigen die gedood waren door het beest dat opsteeg uit de bodemloze put en drie en een halve dag dood op de straat lagen, totdat zij samengevoegd werden en vervolgens tot leven werden gebracht in het dal van dorre doodsbeenderen en daarna werden opgeheven als een banier. Millers droom wordt vervuld op die straat en in hetzelfde dal dat hij aanduidt als „zijn kamer”.

In de geschiedenis van de Millerieten werd Miller door de Heer gebruikt om de oorspronkelijke waarheden van het adventisme te vestigen, maar zijn droom maakte duidelijk dat die waarheden in de loop der tijd begraven zouden worden. Dit verschijnsel van het opruimen van het puin van traditie en gewoonte is wat Christus aan het einde van het oude Israël tot stand bracht, en daarmee was Hij een voorafbeelding van de uiteindelijke vervulling van William Millers droom.

De Joden hadden het “oorspronkelijke waarheid van God” uit het oog verloren, maar Christus bracht haar opnieuw in het zicht, en vereenzelvigde Zijn werk met “ons werk”. Ons werk is “de kostbare waarheden van God te bevrijden van bijgeloof en dwaling”. William Millers droom duidt op de ontdekking, de presentatie en verwerping, en het herstel van de oorspronkelijke waarheden. Om het werk van herstel te volbrengen, plaatste Christus de waarheid in “het raamwerk van waarheid”. Het “raamwerk van waarheid” was voor William Miller zijn begrip van de twee verwoestende machten van het heidendom en het pausdom. In de laatste dagen is het “raamwerk van waarheid” de drie verwoestende machten van de draak, het beest en de valse profeet.

‘Toen Christus in de wereld kwam om de ware godsdienst te belichamen en de beginselen te verheffen die het hart en de daden van de mensen behoren te beheersen, had de leugen zó diep wortel geschoten bij hen die zóveel licht hadden ontvangen, dat zij het licht niet langer begrepen en geen neiging hadden om de overlevering prijs te geven voor de waarheid. Zij verwierpen de hemelse Leraar, zij kruisigden de Heer der heerlijkheid, opdat zij hun eigen gebruiken en bedeksels zouden kunnen behouden. Dezelfde geest openbaart zich heden ten dage in de wereld. Mensen zijn afkerig van het onderzoeken van de waarheid, opdat hun overleveringen niet verstoord zouden worden en er geen nieuwe orde van zaken zou worden ingevoerd. In de mensheid bestaat een voortdurende geneigdheid tot dwaling, en mensen zijn van nature ertoe geneigd menselijke ideeën en kennis hoog te verheffen, terwijl het goddelijke en eeuwige niet wordt onderscheiden of gewaardeerd.’ Counsels on Sabbath School Work, 47.

Indien Christus heden in de wereld zou komen, zou Hij „dezelfde geest” aantreffen van de verheffing van menselijke denkbeelden en kennis, die de overlevering in de plaats van de waarheid

stelde. In Millers droom komt Christus in de laatste dagen als de man met de stofborstel om datzelfde werk te volbrengen. Wanneer Zijn werk als de man met de stofborstel voltooid is, zullen de oorspronkelijke juwelen tienmaal helderder schijnen dan de zon, wanneer de twee getuigen, voorgesteld door Miller, ontwaken bij de roep van de luide kreet.

Het kader van waarheid dat aan Miller werd gegeven, was de profetische structuur van twee verwoestende machten, en het kader van waarheid dat aan Future for America wordt gegeven, is de profetische structuur van drie verwoestende machten. De „sleutel” die aan de kist was bevestigd, was de specifieke methodologie die werd ontzegeld en aan Miller werd gegeven, en daarna aan Future for America.

„De sleutel der kennis was in de dagen van Christus weggenomen door hen die haar hadden behoren te bezitten om daarmee het schatkamerhuis der wijsheid in de oudtestamentische Schriften te ontsluiten. De rabbijnen en leraars hadden het koninkrijk der hemelen vrijwel toegesloten voor de armen en de verdrukten, en hen aan hun ondergang overgelaten. In Zijn toespraken bracht Christus niet vele dingen tegelijk onder hun aandacht, opdat Hij hun verstand niet zou verwarren. Hij maakte elk punt helder en onderscheiden. Hij versmaadde de herhaling van oude en vertrouwde waarheden in de profetieën niet, indien deze Zijn doel konden dienen om denkbeelden in te prenten.

„Christus was de Oorsprong van alle oude edelstenen der waarheid. Door het werk van de vijand waren deze waarheden uit hun plaats geraakt. Zij waren losgemaakt van hun ware positie en in het raamwerk van dwaling geplaatst. Het werk van Christus was deze kostbare edelstenen opnieuw te schikken en in het raamwerk der waarheid te bevestigen. De beginselen der waarheid, die door Hemzelf gegeven waren om de wereld tot zegen te zijn, waren door de werkzaamheid van Satan bedolven geraakt en schenen kennelijk uitgestorven te zijn. Christus redde ze uit het puin van dwaling, gaf hun een nieuwe, levenskrachtige werking, en gebod hun te stralen als kostbare juwelen en voor eeuwig stand te houden.

„Christus Zelf kon elk van deze oude waarheden gebruiken zonder ook maar het geringste deel ervan te ontlenuen, want Hij had ze alle voortgebracht. Hij had ze in het denken en de gedachten van elk geslacht gelegd, en toen Hij naar onze wereld kwam, herschikte en bezielde Hij de waarheden die dood geworden waren, en maakte Hij ze krachtiger ten bate van toekomstige geslachten. Het was Jezus Christus die de macht had de waarheden uit het puin te redden en ze opnieuw aan de wereld te geven met meer dan hun oorspronkelijke frisheid en kracht.”
Manuscript Releases, deel 13, 240, 241.

Het is interessant op te merken in de laatste passage dat de sleutel die Christus gebruikte aan het einde van het oude Israël, was om het Oude Testament te openen. De sleutel van Millers methodologie opende het kistje van het Oude en Nieuwe Testament, maar in de laatste dagen, aan het einde van zijn droom, is het kistje groter. De sleutel van de methodologie in de laatste dagen opent niet alleen het Oude en Nieuwe Testament, maar ook de Geest der Profetie. De ontzegeling van de Openbaring van Jezus Christus, vlak vóór het sluiten van de genadetijd, wordt volbracht door de Leeuw uit de stam van Juda, die in Millers droom wordt voorgesteld als de man met de vuilborstel. Zuster White stelt vast dat het werk van de man met de vuilborstel plaatsvindt vlak

vóór het sluiten van de genadetijd.

„De Heere gaf mij op 26 januari een gezicht, dat ik zal verhalen. Ik zag dat sommigen van het volk van God stompzinnig en sluimerend waren; zij waren slechts half wakker en beseften niet in welke tijd wij nu leefden; en dat de ‘man’ met de ‘vuilborstel’ was binnengekomen, en dat sommigen gevaar liepen weggevaagd te worden. Ik smeekte Jezus hen te redden, hen nog een weinig langer te sparen, en hun hun vreselijke gevaar te doen inzien, opdat zij zich gereed mochten maken voordat het voor eeuwig te laat zou zijn. De engel zei: ‘De verwoesting komt als een machtige wervelwind.’ Ik smeekte de engel medelijden te hebben met en te redden hen die deze wereld liefhadden en aan hun bezittingen gehecht waren, en niet bereid waren zich daarvan los te maken en die op te offeren om de boden op hun weg voort te helpen om de hongerige schapen te voeden, die omkwamen door gebrek aan geestelijk voedsel.

„Toen ik zag hoe arme zielen stierven bij gebrek aan de tegenwoordige waarheid, en hoe sommigen die beweerden de waarheid te geloven hen lieten sterven door de noodzakelijke middelen om het werk van God voort te zetten, achter te houden, was het schouwspel te pijnlijk, en ik smeekte de engel het van mij weg te nemen. Ik zag dat, wanneer de zaak van God een deel van hun bezit vereiste, zoals bij de jongeling die tot Jezus kwam, [Matthew 19:16–22,] zij bedroefd heengingen; en dat weldra de overvloeiende gesel zou voorbijgaan en al hun bezittingen wegvagen, en dat het dan te laat zou zijn om aardse goederen te offeren en een schat in de hemel weg te leggen.” Review and Herald, 1 april 1850.

De „overvloeiende gesel” is een symbool van de spoedig komende zondagwet, en het werk van de man met de vuilborstel in Millers droom vindt plaats vlak vóór de sluiting van de genadetijd. Het is wanneer Hij de kamer heeft gereinigd, dat Hij vervolgens de juwelen terugwerpt in het grotere kistje, en zij dan tienmaal helderder schijnen dan de zon. Daniël en de drie waardigen werden tienmaal beter bevonden dan de anderen.

Toen nu aan het einde van de dagen waarvan de koning had gezegd dat men hen moest binnenbrengen, de overste van de hovelingen hen voor Nebukadnezar bracht, sprak de koning met hen; en onder hen allen werd niemand gevonden als Daniël, Hananja, Misaël en Azarja; daarom stonden zij voor de koning. En in alle zaken van wijsheid en inzicht waarnaar de koning bij hen informeerde, bevond hij hen tienmaal voortreffelijker dan alle magiërs en sterrenwichelaars die zich in heel zijn koninkrijk bevonden. Daniël 1:18–20.

Het „einde der dagen” vormde voor Daniël de lakmoesproef waarbij Nebukadnezar het oordeel velde, en die proef is een voorafbeelding van de zondagwet in de laatste dagen. De oorspronkelijke en fundamentele waarheden zullen, wanneer zij in de laatste dagen worden hersteld, tienmaal helderder schijnen dan toen zij voor het eerst werden erkend. De waarheden, en de wijzen die deze waarheden in de laatste dagen verstaan, zullen tijdens de late regen tienmaal helderder schijnen, welke de herhaling is van de Middernachtsroep.

‘U plaatst de komst van de Heer te ver in de toekomst. Ik zag dat de late regen kwam even plotseling als de middernachtsroep, en met tienmaal zoveel kracht.’ Spalding and Magan, 5.

Het herstel van de oorspronkelijke waarheden wordt tot stand gebracht door de toepassing van de methodologie van de late regen van „regel op regel”. Zodra zij hersteld zijn, stralen de oorspronkelijke waarheden „tienmaal” helderder dan toen Miller er voor het eerst op zag. De wijzen die de sleutel van de methodologie gebruiken om de oorspronkelijke waarheden te herstellen, verkrijgen een ervaring die „tienmaal” beter is dan die van hen die de methodologie van Babylon eten. Degenen die worden weggevaagd door de vuilnisborstelman, zijn zij die gehecht zijn geraakt aan de overleveringen en gebruiken die de oorspronkelijke waarheid hebben bedekt, en die worden weggezuiverd met de dwalingen van de overleveringen en gebruiken waaraan zij gehecht zijn geraakt.

Een valse leer is een afgod.

„Door de waarheid te verwerpen, verwerpen mensen haar Auteur. Door de wet van God met voeten te treden, ontkennen zij het gezag van de Wetgever. Het is even gemakkelijk een afgod te maken van valse leringen en theorieën als een afgod te vormen van hout of steen.” *The Great Controversy*, 584.

De uitspraak over Efraïm die het einde van de genadetijd voor Efraïm markeerde, benadrukt de waarheid van wat de man met de vuilborstel tot stand brengt wanneer hij de vloer veegt.

Efraïm is verbonden met de afgoden; laat hem met rust. Hosea 4:17.

U bent wat u eet, zoals aangetoond door Daniël en de drie waardigen. Zuster White's bezorgdheid over hen die „stompzinnig en sluimerend” waren, hield verband met hun gebrek aan voorbereiding en hun gebrek aan onderscheidingsvermogen ten aanzien van het belang van de „tegenwoordige waarheid”. Haar bezorgdheid was een uitdrukking van Christus' zorg voor de kissebissende Joden van zijn tijd, die de oorspronkelijke waarheden geheel uit het oog hadden verloren. Millers droom duidt het einde aan van het moderne geestelijke Israëel, dat is voorgesteld door het oude letterlijke Israëel.

„De schriftgeleerden en Farizeeën beweerden de Schriften uit te leggen, maar zij legden die uit overeenkomstig hun eigen opvattingen en overleveringen. Hun gebruiken en stelregels werden steeds drukkender en veeleisender. In haar geestelijke betekenis werd het heilige Woord voor het volk als een verzegeld boek, gesloten voor hun begrip.” *Signs of the Times*, 17 mei 1905.

Sinds 1863 heeft zich een voortschrijdende duisternis over het Laodicese Adventisme gelegd, en de Bijbel en de Geest der Profetie zijn voor hen geworden als een verzegeld boek. Vlak voordat de genadetijd sluit, wordt de Openbaring van Jezus Christus ontzegd, en zij brengt een drievoudig beproevingsproces voort dat eindigt met het wegvagen van hen die weigeren hun afgoden van gewoonte en overlevering prijs te geven bij de spoedig komende zondagswet.

„Wij hebben een oneindige Verlosser, en hoe kostbaar zijn de edelstenen der waarheid die hiervan getuigen in Gods woord. Maar deze kostbare juwelen zijn begraven onder een massa puin, van overlevering, van ketterijen, die Satan zelf heeft voortgebracht. Zijn listen werken met een vreemde kracht op menselijke geesten om de waarde van Christus te verduisteren voor hen die in Hem geloven. De vijand van God en mens heeft een betovering geworpen over hen

die belijden de volgelingen van Christus te zijn, totdat van velen gezegd kan worden: Zij kennen de tijd van hun bezoeking niet.” Review and Herald, 16 augustus 1898.

Millers droom illustreert de geschiedenis van de vestiging van de „oorspronkelijke waarheden”, hun daaropvolgende verwerping, en vervolgens hun uiteindelijke herstel. Vlak vóór het einde van de genadetijd treedt de „Dirt Brush Man” in het tafereel en herstelt de oorspronkelijke waarheden, en maakt ze „tienmaal” helderder. Dit vindt plaats gedurende de geschiedenis van de Middernachtsroep, die voorafgaat aan de Luide Roep van de derde engel bij de zondagswet. De Middernachtsroep wekt de maagden op en scheidt hen vóór de zondagswet, evenals de Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis voorafging aan de opening van het onderzoekend oordeel. Wanneer de juwelen terug in het grotere, herstelde kistje worden geworpen, is het te laat, want die gebeurtenis vindt „nadat” de vloer schoongeveegd is plaats.

„Het stof en puin van dwaling hebben de kostbare juwelen van de waarheid begraven, maar de arbeiders des Heren kunnen deze schatten blootleggen, zodat duizenden ze met vreugde en ontzag zullen aanschouwen. Engelen van God zullen de nederige arbeider ter zijde staan en genade en goddelijke verlichting schenken, en duizenden zullen ertoe gebracht worden met David te bidden: ‘Open Gij mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen van uw wet.’ Waarheden die eeuwenlang ongezien en onopgemerkt zijn gebleven, zullen opvlammen van de verlichte bladzijden van Gods heilig Woord. De kerken in het algemeen die de waarheid hebben gehoord, verworpen en vertrapt, zullen nog goddelozer handelen; maar ‘de verstandigen’, zij die oprecht zijn, zullen het verstaan. Het boek is geopend, en de woorden van God bereiken de harten van hen die verlangen zijn wil te kennen. Bij de luide roep van de engel uit de hemel die zich voegt bij de derde engel, zullen duizenden ontwaken uit de verdoving die de wereld eeuwenlang in haar greep heeft gehouden, en zij zullen de schoonheid en waarde van de waarheid zien.” Review and Herald, 15 december 1885.

De „duizenden” die dan ontwaken, vertegenwoordigen Gods andere kudde die zich nog in Babylon bevindt, want de „luide roep” begint bij de zondagswet. Het werk van de „Vuilborstelman” is gaande sinds 11 september 2001, en nog meer sinds juli 2023.

“De apostel zegt: ‘Al de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing in de rechtvaardigheid; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.’ De Bijbel is zijn eigen uitlegger. De ene passage zal een sleutel blijken te zijn die andere passages ontsluit, en op deze wijze zal licht worden geworpen op de verborgen betekenis van het woord. Door verschillende teksten die over hetzelfde onderwerp handelen met elkaar te vergelijken, en hun strekking van alle zijden te bezien, zal de ware betekenis van de Schriften duidelijk worden.”

“Velen menen dat zij commentaren op de Schriften moeten raadplegen om de betekenis van het woord van God te verstaan, en wij willen niet het standpunt innemen dat commentaren niet bestudeerd zouden moeten worden; maar er is veel onderscheidingsvermogen voor nodig om de waarheid van God te ontdekken onder de massa woorden van mensen. Hoe weinig is er door de kerk, als een lichaam dat belijdt de Bijbel te geloven, gedaan om de verstrooide juwelen van Gods woord bijeen te brengen tot één volmaakte keten van waarheid! De juwelen

van de waarheid liggen niet aan de oppervlakte, zoals velen veronderstellen. Het meesterbrein in het verbond van het kwaad is voortdurend werkzaam om de waarheid aan het gezicht te onttrekken en de meningen van grote mannen ten volle in het licht te stellen. De vijand doet al wat in zijn macht ligt om het licht van de hemel te verduisteren door middel van opvoedkundige processen; want hij is niet van plan dat mensen de stem van de Heere zullen horen, zeggende: ‘Dit is de weg, wandelt daarop.’”

„De juwelen der waarheid liggen verspreid over het veld der openbaring; maar zij zijn bedolven onder menselijke overleveringen, onder de uitspraken en geboden van mensen, en de wijsheid uit de hemel is praktisch genegeerd; want Satan is erin geslaagd de wereld te doen geloven dat de woorden en prestaties van mensen van groot gewicht zijn. De Here God, de Schepper der werelden, heeft tegen oneindige kostprijs het evangelie aan de wereld gegeven. Door dit goddelijke middel zijn voor hen die tot de fontein des levens willen komen, blijde, verkwikkende bronnen van hemelse vertroosting en blijvende troost geopend. Er zijn aderen van waarheid die nog ontdekt moeten worden; maar geestelijke dingen worden geestelijk onderscheiden. Gemoederen die door het kwaad zijn verduisterd, kunnen de waarde van de waarheid zoals die in Jezus is, niet waarderen.” Review and Herald, 1 december 1891.

Het werk van Christus, zoals in Millers droom voorgesteld door de man met de vuilborstel, is tweeledig. Het dient om de dwaling te verwijderen en de oorspronkelijke waarheden te herstellen. De verwijdering van dwaling is eveneens tweeledig, want wanneer de dwaling door het venster naar buiten wordt geveegd, neemt die dwaling ook hen met zich mee die ervoor kiezen aan de dwalingen gehecht te blijven. Het scheidingswerk dat door de man met de vuilborstel wordt volbracht, wordt ook door Jeremia aan de orde gesteld, en zijn getuigenis stemt overeen met dat van zuster White, toen zij verklaarde dat „de werkers des Heeren deze schatten kunnen blootleggen, zodat duizenden er met vreugde en ontzag op zullen zien.”

Daarom, zo zegt de HEERE: Indien gij wederkeert, dan zal Ik u doen wederkeren, en gij zult voor Mijn aangezicht staan; en indien gij het kostbare van het verachte afscheidt, zult gij zijn als Mijn mond; laten zij tot u wederkeren, maar gij, keer u niet tot hen. Jeremia 15:19.

De context van het gedeelte in Jeremia richt zich tot hen die de eerste teleurstelling van 18 juli 2020 hebben ervaren. Het is niet enkel de vuilborstelman die het kostbare van het verachtelijke scheidt, maar het is ook het werk van hen die door Jeremia worden voorgesteld, die worden weergegeven als staande voor de beslissing of zij tot de Heer zullen terugkeren of niet zullen terugkeren. Zij zijn klaarblijkelijk niet met de Heer geweest, want indien zij met Hem hadden gewandeld, zou er voor hen geen reden zijn om terug te keren. Wanneer zij inderdaad terugkeren en voor de Heer staan, en daarna Zijn mondstuk worden, zullen zij een werk hebben volbracht van het scheiden van het kostbare van het verachtelijke. Het werk van de “Vuilborstelman” vereist de deelname van de wijzen. Het werk van de “Vuilborstelman” in Millers droom wordt ook geïllustreerd wanneer Christus Zijn dorsvloer zuivert door middel van een louteringsproces.

„Hoe spoedig dit louteringsproces zal beginnen, kan ik niet zeggen, maar het zal niet lang worden uitgesteld. Hij wiens wan in Zijn hand is, zal Zijn tempel reinigen van zijn morele verontreiniging. Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Het laatste „louteringsproces” begon in juli 2023, en het is het louteringsproces van Maleachi, hoofdstuk drie.

“Maleachi 3:1–4 geciteerd.

„Onder het volk van God is een louterend, reinigend proces gaande, en de Here der heerscharen heeft Zijn hand aan dit werk geslagen. Dit proces is uiterst beproevend voor de ziel, maar het is noodzakelijk opdat de verontreiniging worde weggenomen. Beproevingen zijn onmisbaar opdat wij dicht tot onze hemelse Vader gebracht worden, in onderwerping aan Zijn wil, zodat wij de Here een offerande in gerechtigheid mogen brengen. Gods werk van loutering en reiniging van de ziel moet voortgaan totdat Zijn dienstknechten zó verootmoedigd, zó aan zichzelf gestorven zijn, dat zij, wanneer zij tot actieve dienst worden geroepen, slechts oog hebben voor de heerlijkheid van God.” Review and Herald, 10 april 1894.

Millers tweede droom duidt op het herstel van de oorspronkelijke waarheden en op het gelijktijdige herstel van een volk dat verstrooid is geweest. Nebukadnezars tweede droom duidt op het herstel van zijn koninkrijk. Millers droom behandelt het begraven van de oorspronkelijke waarheden in termen van het feit dat die waarheden „verstrooid” zijn. Het woord „verstrooid” is een symbool van de „zeven tijden”. Nebukadnezars droom gaat over de „verstrooiing” van de „zeven tijden”. Nebukadnezar wordt geplaatst in de tijd van het einde, in 1798, en vertegenwoordigt daar een bekeerde man. Miller is in 1798 het symbool van „de wijzen”.

Wij zullen Millers droom in het volgende artikel voortzetten.

„Wanneer wij geroepen worden van anderen te verschillen, of wanneer anderen hun afwijking van onze opvatting kenbaar maken, behoren wij een christelijke geest te openbaren en dit feit duidelijk op de voorgrond te houden dat wij het ons kunnen veroorloven kalm en billijk te zijn; want de waarheid kan onderzoek verdragen. Hoe meer zij wordt bestudeerd, des te meer zal haar licht doorbreken. De Heere ziet met misnoegen neer op alles wat naar hardheid en gestrengheid riekt, en Hij legt Zijn bestraffing op hen die minachting en smaad werpen op hen die in opvatting van hen verschillen, door hen in het ongunstigst mogelijke licht te stellen. De gehele hemel ziet op hen die dit doen zoals de hemel op de Farizeeën zag, en verklaart hen onkundig zowel van de Schriften als van de kracht Gods. De vijanden van de waarheid kunnen van waarheid geen dwaling maken. Zij mogen de waarheid vertreden en menen dat, omdat zij haar hebben neergeworpen en met puin bedekt, zij overwonnen is; maar God zal sommigen van Zijn getrouwen bewegen te doen zoals Christus deed toen Hij op aarde was,—het puin weg te vegen en de waarheid te herstellen in haar passende plaats in het samenstel der waarheid.

“In gezelschappen waarin de waarheid onderwerp van bespreking is, zullen er zijn die zich zullen verzetten tegen alles wat zij niet als waarheid hebben aangenomen; en terwijl zij zichzelf vleien met de gedachte dat zij slechts tegen de dwaling strijden, hebben zij nodig met onbevooroordeelde oren te horen, opdat zij mogen verstaan wat waarheid is, en niet verkeerd voorstellen of verkeerd uitleggen wat gesproken wordt. Zij hebben het voorbeeld van de mannen van alle eeuwen die tegen de waarheid hebben gestreden, en die daardoor de raad van God tegen zichzelf hebben verworpen. Zwaar zal de verantwoordelijkheid zijn die zal rusten op mensen die groot licht en grote gelegenheden hebben gehad, en die toch hebben nagelaten

geheel aan de zijde van de Heere te staan. Indien zij het waagden geheel aan de zijde van de Heere te staan, zouden zij in oprechtheid bewaard worden, zelfs wanneer van hen werd verlangd alleen te staan. Hij zou hen in staat stellen moedig stand te houden, in reinheid en billijkheid, strijdend voor onbedorven beginselen van gerechtigheid. Hij zou hen ondersteunen in de strijd voor het recht omdat het recht is, al was het recht op de straat gevallen en kon de billijkheid niet binnengaan. Zij zouden verstaan wat rein en onbevlekt is, en in overeenstemming met het leven van Christus, en zij zouden zich niet afkeren van de zuiverste beginselen van het christendom in geest, woord of daad, zelfs al stonden zij in verzet niet alleen tegen onwetendheid, maar ook tegen hen die ontwikkeld en ervaren waren en die de wapenen der sofisterij gebruikten om hen het zwijgen op te leggen. Door al deze strijd van dwaling tegen waarheid heen zouden zij bewaard worden en in staat gesteld zulk een koers te houden dat hun vijanden hen niet konden tegenspreken of weerstaan. Zij zouden als een rots staan voor het beginsel, weigerend met enig mens een compromis te sluiten, en toch de geest bewarend die iedere christen zou kenmerken.

„Wie een volgeling van Christus is, zal onderscheid maken tussen het heilige en het gewone, en zal zich houden aan het ware bewijs van het karakter en werk van een mens; want Christus heeft gezegd: ‘Aan hun vruchten zult gij hen kennen.’ De christen zal voortgaan te midden van allerlei tegenstand. Hij zal vleierij verachten, omdat zij uit Satan geboren is. Hij zal beschuldiging verfoeien, omdat zij het wapen van de boze is. Zij zullen afgunst niet koesteren noch zich overgeven aan zelfverheffing, omdat dit de kenmerken zijn van de tegenstander van God en mens. Men zal hen niet aantreffen als verspieders; want Satan gebruikte de verachte Joden bij het verrichten van dit werk tegen Jezus. Zij zullen hun broeders niet achtervolgen met een vloed van vragen, zoals de Joden Christus volgden met het doel Hem in Zijn woorden te verstrikken en Hem ertoe te brengen over vele dingen te spreken, opdat zij Hem om een woord tot een overtreder zouden kunnen maken.” Home Missionary, 1 september 1894.